

عنوان مقاله:

بررسی فراوانی بیماری های قارچی سطحی و جلدی شهر نیشابور طی پنج سال، یک مطالعه گذشته نگر

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 5، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

بتول جنتی - کارشناسی ارشد گروه انگل شناسی و قارچشناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

حسین زرین فر - استادیار مرکز تحقیقات آلرژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

محمد صالحی - کارشناس ارشد زیست شناسی، میکروبیولوژی، آزمایشگاه تشخیص طبی نیشابور، مرکز خدمات تخصصی تشخیص طبی، آسیب شناسی و ژنتیک، جهاد دانشگاهی خراسان رضوی، نیشابور، ایران

رضا سبحانی - کارشناس آزمایشگاه بیمارستان - ۲۲ بهمن، نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: بیماری های قارچی سطحی و جلدی هنوز از علل مهم عفونت هایی هست که پوست، مو و ناخن را درگیر می کنند. این بیماری ها به علت آلودگی محیط و عدم رعایت اصول بهداشتی، در مناطق محروم از شیوع بیشتری برخوردار می باشند. لذا در مطالعه حاضر یک بررسی گذشته نگر در شهر نیشابور برای شناخت میزان فراوانی بیماری های قارچی سطحی و جلدی انجام گرفت. روش بررسی: این مطالعه Cross sectional در یک دوره زمانی 5 ساله (بین سال های 1388-1393) به بررسی 1281 بیمار 48/9% و 627 مذکر و 51/1% و 654 مونث مشکوک به عفونت های قارچی سطحی و جلدی پرداخت. تشخیص بیماری از طریق آزمایش های میکروسکوپی مستقیم و توسط لام مرطوب با هیدروکسید پتاسیم 15% KOH و رنگ آمیزی متیلن بلو و گرم انجام شد و سپس داده ها توسط نرم افزار SPSS16 آنالیز شدند. یافته ها: از 1281 بیمار مشکوک، 15% 196 نفر مبتلا به بیماری های قارچی سطحی و جلدی بودند. فراوانی هر کدام از این بیماری ها بترتیب شامل درماتوفیتوزیس 5 / 74% 146 مورد، اونیکومایکوزیس 2 / 12% 24 مورد، تیناوریسیکالر 8 / 8% (17 مورد)، اریتراسما 3 / 5% 7 مورد و کاندیدیازیس جلدی 1% 2 مورد بودند. در ضمن، گروه سنی 40 - 31 سال 4 / 21% دارای بالاترین فراوانی بودند.

کلمات کلیدی:

بیماری های قارچی سطحی و جلدی، شیوع، نیشابور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/791165>

